

P.Z.E. br. 75 / 3

ARSEN BAUK
GORAN ALEKSIĆ, zastupnici u
Hrvatskom saboru

Zagreb, 14. lipnja 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Na temelju članka 196. stavak 2. Poslovnika Hrvatskog sabora na Konačni prijedlog zakona o koncesijama, **PZE 75**, podnosimo sljedeće amandmane:

I. Na članak 14.

U članku 14. stavku 3. iza točke 3. dodaje se točka 4. koja glasi:

„4. savjetovanje sa zainteresiranom javnošću i obavezno uključivanje građana, udruga i predstavnika lokalnih vlasti u kojima se nalazi predmet koncesije, odnosno onih na koje će djelatnosti iz koncesije imati izravan učinak.“

Točka 4. postaje točka 5.

Obrazloženje:

Potrebno je propisati sudjelovanje predstavnika lokalnih zajednica i predstavnika zainteresirane javnosti u stručnom povjerenstvu za koncesiju (za pripremu natječaja i odabir koncesionara.

II. Na članak 15.

Stavak 1. mijenja se i glasi:

“(1) Davatelj koncesije može rezervirati pravo sudjelovanja u postupcima davanja koncesije jedino zaštićenim radionicama i gospodarskim subjektima koji djeluju u skladu s kriterijima definiranim u Strategiji razvoja društvenog poduzetništva, čiji je osnovni cilj društvena i profesionalna integracija osoba s invaliditetom i drugih ranjivih skupina na tržištu rada, ako najmanje 51% zaposlenih osoba u tim radionicama, gospodarskim subjektima ili programima predstavljaju radnici s invaliditetom odnosno radnici koji pripadaju drugim ranjivim skupinama.

Obrazloženje:

Potrebno je jasnije propisati odredbe koje bi spriječile dodjeljivanje vrijednih koncesioniranih dobara pravnim osobama bez ikakvog financijskog ili operativnog kapaciteta te je potrebno naglasiti da takve odredbe uz najavljene moguće izmjene Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, a koje idu u smjeru omogućavanja stjecanja stvarnih prava na pomorskom dobru i morskim lukama, otvaraju put privatiziranju pomorskog dobra odnosno njegova isključenja iz javne uporabe.

III. Na članak 16.

U članku 16. stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Kod koncesije za gospodarsko korištenje općeg dobra ili koncesije za usluge od općeg gospodarskog interesa, u stručno povjerenstvo za davanje koncesije obavezno se imenuje predstavnik odnosno predstavnici lokalne zajednice u kojem se predmet koncesije nalazi, te predstavnik odnosno predstavnici zainteresirane javnosti odnosno udruga ili grupe građana aktivnih u području zaštite javnog interesa vezanog za predmet koncesije. Broj članova stručnog povjerenstva za koncesiju je neparan, s najmanje 3 člana te najviše 11 članova."

Obrazloženje:

Potrebno je propisati da obavezno u povjerenstvu sudjeluju i predstavnici lokalne zajednice odnosno zainteresirane javnosti, pa u skladu s time i povećati broj članova povjerenstva.

IV. Na članak 19.

U članku 19. stavku 3. na kraju rečenice briše se točka i dodaje se zarez ,i riječi: „te izvješće o sudjelovanju zainteresirane javnosti u procjeni opravdanosti davanja koncesije.“

Obrazloženje

Propisivanje sudjelovanja zainteresirane javnosti treba se propisati i izvještaj o njihovu sudjelovanju u procjeni davanja koncesije.

V. Na članak 35.

U članku 35. iza stavka 2. dodaje se stavak 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Kada se daje koncesija na općem dobru ili kada se radi o koncesiji za usluge od općeg gospodarskog interesa obavezno se primjenju kriteriji ekonomski najpovoljnije ponude.

(4) Kriteriji za odabir ekonomski najpovoljnije ponude u slučajevima koncesija na općem dobru obavezno sadrže kriterije kvalitete, što uključuje tehničko dostignuće, estetske, inovacijske, funkcionalne i ekološke osobine i utjecaj na okoliš, operativne troškove i troškove upravljanja, ekonomičnost, servisiranje i tehničku pomoć nakon isporuke, kriterij minimalnog zadiranja u pravo jednakosti pristupa građana koncesionarom dobru ili usluzi te kriterij cijene usluge za krajnje korisnike.

(5) U slučajevima davanja koncesije na dobrima nad kojima se ne može stjecati vlasništvo ili druga stvarna prava, a kojima svi građani RH imaju jednako pravo pristupa, kao što su pomorsko dobro, zdravstvo i druga dobra, koncesijska djelatnost ne smije negativno utjecati na izvršenje prava građana osigurana drugim zakonima i Ustavom RH te jednakost pristupa dobru ili uslugama.“

Stavci 3. do 9. postaju stavcima 6. do 12.

Obrazloženje:

Potrebno je regulirati posebnost zasnivanja koncesije na pomorskom dobru ili drugom javnom dobru, umjesto pristupa dvostruke regulacije (primjerice Zakon o koncesijama i Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama). I dosad su postojali bitni problemi u provedbi postupka koncesije kao i zaštite prava kada se radilo o koncesioniranim javnim dobrima zbog nejasnih odredbi o tome koji se zakon u kojem dijelu primjenjuje na postupak koncesioniranja. Zakon mora uvažavati specifičnosti svake koncesije, a ne prepuštati zasebno uređenje posebnih koncesija (primjerice koncesije na javnom dobru) u zasebnim zakonima

VI. Na članak 66.

U članku 66. iza stavka 8. dodaje se stavak 9., koji glasi:

„(9) Odredbe stavka 5. i 6. ovoga članka ne primjenjuju se na koncesije zasnovane na nekretninama koje predstavljaju opće dobro i usluge od posebnog gospodarskog interesa koja su regulirana zasebnim zakonom.“

Obrazloženje:

Davanje koncesije na bilo kojoj razini (bez obzira na to tko je davatelj koncesije) ne predviđa uključivanje zainteresirane javnosti koja predstavlja javne interese zajednice u pripremi davanja koncesije, niti u postupku odlučivanja kroz stručno povjerenstvo – uključivanje javnosti u najranije faze postupka bitno je i zbog smanjenja koruptivnih rizika. Ne predviđa se uključivanje lokalne zajednice i zainteresirane javnosti u ex-ante procjenu opravdanosti davanja u koncesiju (kao niti gore navedene naredne faze postupka) zbog čega je lokalna zajednica u potpunosti isključena iz postupka davanja koncesije i kada je predmet koncesije na njihovom području, te kada će zbog predmeta i načina realizacije koncesije morati trpjeti određenu štetu, ograničenje ili uskratu prava. Republika Hrvatska je još od 2007. godine potpisnica Arhuške konvencije - Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša koja predstavlja međunarodni pravni okvir u području zaštite okoliša. Tim se dokumentom utvrđuju prava u vezi s okolišem kao pouzdana osnova za uključivanje građana u politike okoliša te se potvrđuje naša obveza prema budućim generacijama. Da bi se to postiglo javnost treba biti informirana, osviještena te se mora uključiti kod donošenja odluka. To je omogućeno provedbom Arhuške konvencije kroz pristup informacijama, sudjelovanje javnosti kod donošenja odluka i pristup pravosuđu u pitanjima okoliša, što predstavlja tri glavna područja konvencije. Dokle god se to ne postigne, potrebno je spriječiti prijenos ugovora o koncesiji koji se odnose na opisane situacije.

VII. Na članak 67.

U članku 67. iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na koncesije zasnovane na nekretninama koje predstavljaju opće dobro i usluge od posebnog gospodarskog interesa koja su regulirana zasebnim zakonom.“

Obrazloženje:

Davanje koncesije na bilo kojoj razini (bez obzira na to tko je davatelj koncesije) ne predviđa uključivanje zainteresirane javnosti koja predstavlja javne interese zajednice u pripremi davanja koncesije, niti u postupku odlučivanja kroz stručno povjerenstvo – uključivanje javnosti u najranije faze postupka bitno je i zbog smanjenja koruptivnih rizika. Ne predviđa se uključivanje lokalne zajednice i zainteresirane javnosti u ex-ante procjenu opravdanosti davanja u koncesiju (kao niti gore navedene naredne faze postupka) zbog čega je lokalna zajednica u potpunosti isključena iz postupka davanja koncesije i kada je predmet koncesije na njihovom području, te kada će zbog predmeta i načina realizacije koncesije morati trpjeti određenu štetu, ograničenje ili uskratu prava. Republika Hrvatska je još od 2007. godine potpisnica Arhuške konvencije - Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša koja predstavlja međunarodni pravni okvir u području zaštite okoliša. Tim se dokumentom utvrđuju prava u vezi s okolišem kao pouzdana osnova za uključivanje građana u politike okoliša te se potvrđuje naša obveza prema budućim generacijama. Da bi se to postiglo javnost treba biti informirana, osviještena te se mora uključiti kod donošenja odluka. To je omogućeno provedbom Arhuške konvencije kroz pristup informacijama, sudjelovanje javnosti kod donošenja odluka i pristup pravosuđu u pitanjima okoliša, što predstavlja tri glavna područja konvencije. Dokle god se to ne postigne, potrebno je spriječiti prijenos ugovora o koncesiji koji se odnose na opisane situacije.

Arsen Bauk

Goran Aleksić